

KAPITTEL 7:

MATHEMATISK MELLOMSPILL C:

MATRISER, DIRAC-POTASJON, OG DIRACS DELTAFUNKSJON7.1 Matricefremstilling av lineare operatører

Vi skal betrakte endelig-dimensionale vektorrom, som markeres f.eks. i stedet av dreiemønster.

Eksempelvis $j = \frac{1}{2}$, der $m_j \in \{-\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\}$
representeres med spillvektorer:

$$\begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} m_j = +\frac{1}{2}$$

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} m_j = -\frac{1}{2}$$

Beslektet: $\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$ er en vektor i et n-dimensjonalt rom.

Da må de lineære operatorene vere matriser!

Førstesets:

A en $l \times m$ matrise, B ett $m \times n$ matrise:

Elementer i $c_{jk} = \sum_{i=1}^m a_{ji} b_{ik}$ blir en $j \times k$ produktmatrise! (7.1)

Eksempel 7.1

Matricefremstillingen er ikke kommutativ:

Med $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}$ og $B = \begin{pmatrix} 5 & 6 \\ 7 & 8 \end{pmatrix}$, får du

$$AB = \begin{pmatrix} 19 & 22 \\ 43 & 50 \end{pmatrix}, \quad BA = \begin{pmatrix} 23 & 34 \\ 31 & 46 \end{pmatrix}$$

IKKE
NOE
NYTT...

Eigenverdier og eigenvektorer i matriserrepresentasjon:
Ta matrisa A som multipliserer spillvektorer x ,
med eigenverdi c:

For identitetsmatrisen I:

$$I = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Få da :

$$A\vec{x} = c\vec{x} \quad (7.2)$$

$$A\vec{x} = cI\vec{x} \quad (7.3)$$

F. des. i 3D:

Siden $I\vec{x} = \vec{x}$, fås

$$(A - cI)\vec{x} = 0 \quad (7.4)$$

$$\begin{pmatrix} A_{11}-c & A_{12} & A_{13} \\ A_{21} & A_{22}-c & A_{23} \\ A_{31} & A_{32} & A_{33}-c \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Bortsett fra løsningen $\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$, har vi løsninger hvor determinanten til $(A - cI)$ er ikke 0.

$$\begin{vmatrix} A_{11}-c & A_{12} & A_{13} \\ A_{21} & A_{22}-c & A_{23} \\ A_{31} & A_{32} & A_{33}-c \end{vmatrix} = 0$$

Før dimension n fås n komplekse egenværdier.

Eksmpel 7.2

Egenværdier og egenvektorer for $A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$?

Determinant, eksponentiel løsning:

$$\begin{vmatrix} -c & 1 \\ 1 & -c \end{vmatrix} = 0$$

$$c^2 - 1 = 0$$

$$c = \pm 1$$

Sett inn $c = 1$:

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = 1 \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$$

$$\begin{cases} x_2 = x_1 \\ x_1 = x_2 \end{cases} \quad \left. \begin{array}{l} \text{to} \\ \text{løsninger} \end{array} \right.$$

Sett inn $c = -1$

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = -1 \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$$

$$\begin{cases} x_2 = -x_1 \\ x_1 = -x_2 \end{cases} \quad \left. \begin{array}{l} \text{to} \\ \text{løsninger} \end{array} \right.$$

I begge tilfelle, en ekstra frihedsgrad (løsningene er ikke uavhengige) tilsvarende at løsningen kan multipliseres med en virkeligt konstant.

For $c=1$: egenvektor $\begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$ med egenverdi 1.

For $c=-1$: Egenvektor $\begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$ med egenverdi -1

(husk at en alternativ løsning $\begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}$ simpelt hen tilsvarer multiplisering med den sedvanlige frie konstanten!)

Indre produkt

er identisk til prisprodukten for 3D vektorer:

$$(\vec{x}|\vec{y}) = (x_1^T \dots x_n^T) \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} = x_1^* y_1 + \dots + x_n^* y_n \quad (7.5)$$

Med $\vec{x}=\vec{y}$ fås normaliseringsbrauet $(\vec{x}|\vec{x}) = 1$.

Esempel 7.3

Normalisering av $\begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 2i \end{pmatrix}$

$$c^*(1 \ 3 \ -2i) c \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 2i \end{pmatrix} = |c|^2 (1+9+4) = 1$$

velg den positive reelle verdien $c = \sqrt[1]{14}$:

$$\vec{x} = \frac{1}{\sqrt{14}} \begin{pmatrix} 1 \\ 3 \\ 2i \end{pmatrix}$$

Ellers innstilling av operator:

$$(\vec{x}|A\vec{y}) = (x_1^T \dots x_n^T) \begin{pmatrix} A_{11} & \dots & A_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ A_{n1} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix}$$

Da kan vi definere den adjungerte av en matrisoperator:

$$(A^T \vec{x}|\vec{y}) = (\vec{x}|A\vec{y}) \quad (7.7)$$

Skriv ut på komponentform:

$$\sum_{i,j=1}^n x_i^* A_{ij} y_j = \sum_{i,j=1}^n (A_{ij}^T x_i)^* y_j \quad \text{individuelle elementer i matrisens kommutatorer}$$

$$= \sum_{i,j=1}^n x_j^* A_{ij}^T y_i \quad \text{omdeling av norm på summervariable}$$

$$= \sum_{i,j=1}^n x_i^* A_{ji}^T y_j \quad (7.8)$$

Atta:
Siden første og siste sum skal være identiske, må vi ha (rent formelt!) $A_{ij} = A_{ji}^T$

eller:

$$A_{ij}^+ = A_{ji}^*$$

Den adjungerte til en matriseoperator tilsvarer den kompleks konjugerte transponerte av matrisen!

Eksempel 7.1

Før operatoren $L = \begin{pmatrix} 1 & i \\ -3 & e^{i\theta} \end{pmatrix}$ fås den adjungerte $L^+ = \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ -i & e^{-i\theta} \end{pmatrix}$.

Matriser som tilsvarer Hermiteske operatorer må vete selvadjungerte.

Før reelle matriser, et symmetrisk.

Men spørk at disse er selvadjungerte: $L_1 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, L_2 = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix}$.

DIGRESJON!

Hvis $L_1 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ og $L_2 = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix}$, så er

$$[L_1, L_2] = 2i \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} = 2iL_3$$

Men kan sjekke videre at

$$[L_i, L_j] = 2\varepsilon_{ijk} i L_k \quad (\text{summa konvensjon})$$

Så det er ingen tilfeldighet at dette vinner om kommutatorregelen for dreiemomens. I kapittel 8 skal vi se at

$$S_x = \frac{1}{2}\hbar L_1, S_y = \frac{1}{2}\hbar L_2, S_z = \frac{1}{2}\hbar L_3$$

er en representasjon av operatorer for halvtallig spinn! L_1, L_2 og L_3 er Pauli-matrisene.

7.2 Dirac-notasjon

Vi har brukt $(f|g) = \int f^*(x)g(x)dx$ (o dim.)
 og $(\vec{x}|\vec{y}) = x_1^*y_1 + \dots + x_n^*y_n$ (endelig dim.)

Nå:

Umfattning av en generell notasjon for uspesifiserte abstrakte vektorrom, som egentlig beskriver det samme som i kapittel 5 - med noko attå.

3 Dirac-notasjonen lar $|\psi\rangle$ for en generell vektor.
 $|\psi\rangle$ -vektoren oppfyller alle egenskapene til et vektorrom, for eksempel:

$$|\psi_1\rangle + |\psi_2\rangle = |\psi_3\rangle$$

$$c|\phi_1\rangle = |\phi_2\rangle$$

$\langle\phi|\psi\rangle$ - indre produkt

$$\langle\psi_i|\psi_j\rangle = S_{ij} \quad (\text{vis } \{\psi_i\} \text{ orthonormal basis})$$

Regelen som tilsvarer den for kartesiske vektorer

$$\vec{r} = (\vec{r} \cdot \hat{x})\hat{x} + (\vec{r} \cdot \hat{y})\hat{y} + (\vec{r} \cdot \hat{z})\hat{z}$$

blir

$$|\phi\rangle = |\psi_1\rangle \underbrace{\langle\psi_1|\phi\rangle}_{\uparrow} + \dots + |\psi_n\rangle \underbrace{\langle\psi_n|\phi\rangle}_{\uparrow} \quad (7.9)$$

"skalarprodukt av vektor & enh.vektor"
 "enhetsvektor"

Nå, notasjonstilførselen som tilsvær med noe mytt:

DET DUALE
VEKTORROMMET, $\{\langle\phi_i|\}$

Vis $\{\psi_i\}$ er et vektorrom, så er alltså $\{\langle\psi_i|\}$ dets duale rom.

Som besøke sier:

" $\langle\phi|$ er en størrelse som avbilder vektorrommet $|\psi\rangle$ på settet av komplekse tall."

$|\phi\rangle$ ville vere en mer klonset notasjon!
 (column)

Elementer i det dualle rommet oppfyller

$$\langle \psi_1 | + \langle \psi_2 | = \langle \psi_0 |$$

$$c \langle \phi_1 | = \langle \phi_2 |$$

osv.

Derved går tilbake til dekomposisjonen i (7.9), som nå kan skrives:

$$|\phi\rangle = \left(\sum_n |\psi_n\rangle \langle \psi_n| \right) |\phi\rangle$$

eller

$$\boxed{\sum_n |\psi_n\rangle \langle \psi_n| = 1}$$

For P en linær operator, har vi som før

$$P(c|\psi\rangle) = c P|\psi\rangle$$

$$P(|\psi_1\rangle + |\psi_2\rangle) = P|\psi_1\rangle + P|\psi_2\rangle$$

Analogi til tidligere notasjon:

$$(\phi|P|\psi) \rightarrow \langle \phi|P|\psi \rangle$$

Og:

$$(P|\psi\rangle)^+ = \langle \psi|P^+$$

$|\psi\rangle$ en med sine operatorer kan stå for endelig-dim. eller uend. dim. rom, etter behov.

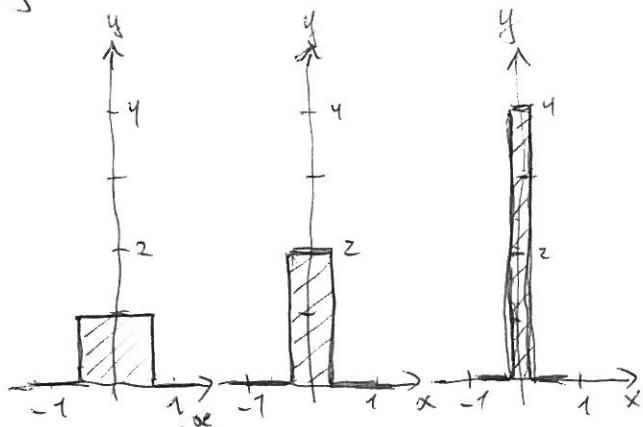
Tilsvaringsreg SL:

$$H|\psi\rangle = E|\psi\rangle$$

Denne kan representeres gjent SL med deriverte osv. Denne noen ganger kan den representeres matrisel-sk  rselser, som i kapittel 8!

7. 3 Diracs deltafunksjon

Men kan forestille seg en følge av stasjonære konstante funksjoner med en hetsareal under:

Ø grønse av ∞ hoy og ∞ smal topp oppnås Diracs δ-funksjon, som innlysende når her de følgende egenskapene:

$$\delta(x) = \begin{cases} 0 & x \neq 0 \\ \infty & x = 0 \end{cases} \quad (7.10)$$

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(x) dx = 1 \quad (7.11)$$

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(x) f(x) dx = f(0) \quad (7.12)$$

Og tilsvarende:

$$\int_{-\infty}^{\infty} \delta(x-a) f(x) dx = f(a) \quad (7.13)$$

Kroneckerδeltaen fra tidligere er en diskret versjon; analogen til (7.13) blir

$$\sum_{i=1}^{\infty} s_i c_i = c_n$$

3D-versjon av Diracs δ-funksjon, med (7.13)-analogi:

$$\delta^3(\vec{r}) = \delta(x) \delta(y) \delta(z)$$

$$\int \delta^3(\vec{r} - \vec{r}_0) f(\vec{r}) d^3 r = f(\vec{r}_0)$$

Bruk i fysikk?

F.eks. idealiserte representasjoner av punktladningsfordelinger:

$$\rho(\vec{r}) = e \delta^3(\vec{r} - \vec{r}_0)$$

$$Q = \int \rho(\vec{r}) d^3 r = e \int \delta^3(\vec{r} - \vec{r}_0) d^3 r = e$$

Det eksemplet er for en punktlading e ved $\vec{r} = \vec{r}_0$; $\rho(\vec{r})$ står for ledningstettheten.